

[A. C. D. Petersen.]

arbejdes ved en for lav Forrentning af de opsparede Midler; derfor anser vi det ikke for heldigt paa dette Tidspunkt at gaa til at nedsætte Renten til saa lavt et Niveau, at man derved i Virkeligheden modvirker, hvad man fra Samfundets Side tilsigter.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Som jeg sagde, var det klart, at der maatte en anden Begrundelse til end den, det ærede Medlem gav, og det ærede Medlem kom nu med en anden Begrundelse, nemlig at man maatte opretholde det højere Renteniveau for at fremme Opsparingen. Jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at denne sidste Begrundelse er ikke bedre end den første. Jeg vil tro, at der er nogenlunde Enighed mellem Økonomer om, at man skal meget langt ned med Rentens Højde for at modvirke Opsparingen. Til en vis Grad er det endogsaa saaledes, at Opsparingsønsket i en Befolkning ofte er større, naar Renten er lavere, af den simple Grund, at man da skal opspare et større Beløb for at sikre sig en vis fast Indtægt. Det er noget, som vel nok alle er nogenlunde klar over: at ned til en vis Grænse giver Nedsættelse af Renten større Opsparingslyst, og det ærede Medlem kan ikke sige, at man nu er naaet saa langt ned, at dette ikke mere skulde gælde.

Og det er helt ved Siden af, naar det ærede Medlem i denne Forbindelse taler om, at vi skal passe paa ikke at komme ned paa et Renteniveau, der er lavere end i andre Lande. Det ærede Medlem er selvfølgelig klar over, at i adskillige andre Lande er der et betydeligt lavere Renteniveau end her i Landet i Øjeblikket. Det ærede Medlems Betragtninger over den specielle danske Finanspolitik kan heller ikke holde i denne Forbindelse, idet jeg tvivler om, at ret mange Lande i Europa er kommet gennem disse Kriseaar med en saa sund Finanspolitik som Danmark.

Derfor tror jeg, det ærede Medlem skal opgive alle disse kunstige Forklaringer og holde sig til at sige Tingene, som de er: at Det konservative Folkepartis Interesse i al Almindelighed, i Kraft af hele Partiets Opbygning og de Kredse, hvorfra det rekrutteres, gaar i Retning af til en vis Grad at modvirke Rentensænkningen. Jeg er glad ved, at det ærede Medlem og hans Parti i dette Tilfælde ikke positivt har modsat sig Lovforslaget, men Tendensen i Partiet kan der ikke være Tvivl om, og jeg ser ikke, til hvad Nytte kunstige Forklaringer er, hverken for Sagen som Helhed eller for det ærede Medlem og hans Parti.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Jeg skal ikke udbyde Diskussionen mellem den højtærede Minister og mig angaaende Regeringens Finanspolitik; vi har ofte tilkendegivet fra vor Side, at vort Syn ikke falder sammen med den højtærede Ministers. Men jeg vil gerne modsige den højtærede Minister, naar han mener, at Det konservative Folkeparti kun har den Interesse at værne Kapitalen. Hvis ikke vi heri saa en vis samfundsmæssig Interesse, havde vi ingen Interesse i at værne Kapitalen, for hverken af partimæssige eller stemmemæssige Grunde eller af nogen anden Aarsag kan vi have nogen Interesse heri. Man da vi netop anser det for at være et Middel til at fremme Bestræbelserne for et lavt Renteniveau, at der skabes mest mulig Kapital inden for Landets egne Rammer, anser vi en tvangsmæssig Nedsættelse af Renten for at være et af de daarligste Midler, man kan anvende. Alt, hvad der gaar ud paa frivillige Bestræbelser for Nedsættelse af Renten, har mit Parti støttet i fuldt Maal; men over for det tvangsmæssige slaar vor Indstilling ikke til — vi tror ikke paa det; vi tror, det vil medføre det modsatte. At den højtærede Minister vil søge at bortforklare dette ved at sige, at jeg taler om noget andet end det, her foreligger, kan jeg ikke formene ham, idet Ministerens politiske Indstilling jo er den, at det gælder om at skabe Mistillid til Det konservative Folkeparti paa dette Omraade; men det faktiske Forhold: at en rimelig Renteafkastning fremmer Kapitaldannelsen, Opsparingslysten, tror jeg ikke, den højtærede Minister formaar at bortforklare.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlem tager helt fejl, naar han mener, at jeg skulde have nogen Interesse i at fremme Mistilliden til Det konservative Parti. Jeg vil tværtimod sætte ganske overordentlig stor Pris paa, at det ærede Medlems Parti til enhver Tid optræder saaledes, at det vinder almindelig Tillid i Befolkningen, men det har jo i og for sig mindre Interesse i denne Forbindelse. Det, der har Interesse, er de Synspunkter, man her fremsætter, og det ærede Medlem vil ikke med Udsigt til at faa Tilslutning fra nogen sagkyndig Side kunne hævde, at en Nedsættelse af Renten i et Land, skal vi sige til f. Eks. 4 pCt., paa nogen Maade skulde modarbejde Opsparingen; jeg er ikke i Tvivl om, at en saadan Rentenedsættelse tværtimod vil fremme Opsparingen i